e-codices

sũ mentis illidit. Merito ꝗ dn̄s nr̄ ih̄c xp̄c ieiunio suo nos at
q; deserto aduersus uoluptatũ informat illecebras. ⁊ tẽpta
ri se a diabolo dn̄s omniũ patit᷑. ut in illo om̄s uincere disce
remus. Aduertam⁹ ꝗ ꝗ rᷓ ta n̄ ociose ad no pͥncipalit̄ ordinata
eugl̄ista descͤpsit. Tria s̄ enĩ qͤ ad usũ ꝓficiunt salutis huma
ne. sacramentũ. desertũ. ieiuniũ. Nemo enĩ. nͥ qͥ legitime
certauerit coronat᷑. Nemo aũ ad certam̄ uirtutis admitit᷑.
nͥ pͥus ab omĩb⁹ ablutus maculis. delictoꝝ grȩ celestis munere
c̄secret᷑. Venit ꝗ dn̄s ad lauacrũ. ut mysteriũ gr̄a nob ⁊ uisu
ꝓbaret᷑ ⁊ sensu. Et quõ lex celo ⁊ t̄ris testib⁹ ꝓmulgat᷑. ut mys
steriũ diuinitatis absconditũ ascisis inđo plus crederes ēēꝗ
legẽ. n̄ iã ad testimoniũ celũ uocat᷑. s; utitur testis officio
cũ uox dī defert᷑ ẽ celo. Simul ne fidei mysteriũ dubio m̄
tis offendas. inuisibilia t̄ uisibilit̄ declarant᷑ opari. Venit
dn̄s ad lauacrũ. Om̄a enĩ ꝓ te factus ẽ. His qͥ sub lege sunt.
qͦsi sub lege ēēt. cũ ipse sub lege n̄ ēēt. Circũcisus ẽ. ut eos qͥ
sub lege sunt lucrifica ret. His qͥ sine lege erant c̄uiuĩ com
munitate sociatus ẽ. ut lucraret᷑ eos qͥ sine lege uiuebant.
Factus ẽ infirmis infirmus ꝑ corpis passionẽ. ut infirmos
lucrificaret. Omĩb⁹ postremo omnia factus ẽ. pauꝑ pau
perib⁹. diues diuitibus. flens flentib⁹. esuriens. esurientib⁹.
sitiens sitientib⁹. ꝓfluus habundantib⁹. in carcere cũ pauꝑe
ẽ. cũ maria flet. cũ apl̄is ȩpulat᷑. cũ samaritana sitit. Inde-
serto esurĩt. ut cib⁹ pͥmi hominis quẽ ꝑ p̄uaricationẽ gusta
uerat. ieiunio dn̄i solueret᷑. Nr̄o ꝑiculo adam scientię boni
⁊ mali famen soluit. nr̄o emolumento famem iste suscepit.

De tẽptatione diaboli. qua xp̄m tẽptauit. xiiii.

T

Vnc ih̄c ductus ẽ in desertũ
a sp̄u. ut tẽptaret᷑ a diabolo. Conuenit recordari
quẽadmodũ de paradyso in desertũ adã pͥmus e

Quom̄ dī filꝰ omĩb⁹ om̄a factus sit.

Licenza: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 95 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/it/sbe/0166/95)